¶ Intelligere conuenit ꝙ hereticus eſt (ſi-
cut dicit Aug. in de vtilitate credēdi. ⁊ ha-
bet. xxiiij. q. iij) Qui alicuius tp̄alis como
di et maxime glorie principatuſq; ſui grā/
falſas ac nouas opiniones vł gignit vel ſe
quit. Ecce qđ dicit. Et nedū aſſentiēs qm̄
dubius in fide infidelis eſt dum vic; dubi
tat in eis q̄ explicita ⁊ certa fide tenet crede-
re/ ꝯfiteri/ vel docere rōe ſui ſtatus ſcīe vel
gradus/ propterea dixi me non dubitare.
¶ Intelligere cōuenit qđ hereſis ſola nō
facit de ꝑ ſe hereticū/ niſi dū cōiūgit depra
uatio ꝑtinax ipſius volūtatis. iuxta illud
Aug. Errare potero hereticus nō ero/ ⁊ h
locū habet ꝓteſtatio ac ſubmiſſio cōditio
nalis/ q̄ ꝑtinaciā excludit. Hoc verū eſt in
dubijs/ ſ; in certis illa inquinat potius ꝙ̃
ſaluat/ ⁊ eſt duplex iniq̄tas ⁊c̄. ꝑ; in hereti
cis dicētibus ſe fidē catholicā ſemꝑ velle ꝓ
fiteri. ¶ Intelligere ꝯuenit ꝙ ille cēſendus
eſt ꝑtinax q̄ nō dimittit errorē ſuū/ nec q̄rit
cauta ſolicitudine veritatē/ vel queſite ⁊ do
cte nō obedit/ cui⁹ ꝑtinacie multa ſūt ſig̃ ſi
cut enumerat ockaz prima ꝑte dyalogorū
li. iiij. ponit decē ⁊ nouē ſigna. Ego redigo
ad duodecim/ inter q̄ illud eſt p̄cipuū ⁊ peſ
ſimū/ dū error defendit factis ⁊ verbis/ mi
nis ⁊ terroribus/ cantelis ⁊ ambagib⁹. Ali
ud ſignū eſt in eis qui cōſentiūt errātibus
ſicut dicit ad Rom. j. ꝙ̃to amplius/ qui er
rores vel errātes defendere ſatagūt malis
modis. ¶ Intelligere poſtremo ꝯuenit ꝙ
nō licet hoīes ea neſcire q̄ ſpectant ad offi-
ciū ꝓpriū/ ſicut oportet iudices cognoſcere
ea de quibus iudicare habēt/ vt de homici
dijs furtis ⁊ ſilibus. Silr̄ oportet p̄latos ⁊
doctores ſcire nedum implicite/ ſed etiā ex
plicite veritatē noſtre legis/ tam in ſpecula
bilibus ꝙ̃ imaginabilib⁹/ q̄ necc̄rie ſūt ⁊ vti
les ad docēdū ⁊ arguēdū ad cōripiēdū/ ad
erudiendū/ in iuſticia/ ſicut dicit apłs vt ꝑ
fectus ſit hō dei/ ad opus bonū inſtruct⁹.
Nihil aūt magis ſcire cōuenit in pplo xp̄i
ano ⁊ in oī republica/ ꝙ̃ ꝯſeruāda ſīt pacta
ſeu iuramēta ad deū ⁊ ꝓximū/ ⁊ quō non
inferēda ſit iniuria ꝓximo/ p̄ſertim in re ſi
bi chariſſima q̄ eſt vita corꝑalis et ſpūalis
ſc; aīe neq; occidat a non vero iudice ſuo
neq; impediat ꝑ ſub tā mortem eterna ſa-
lus ſua. Qđ deniq; nō vſurpet/ quib⁹ non
eſt cōceſſa ſibi ꝑtātem/ neq; velit eſſe iudex
teſtis ⁊ ꝑs/ ⁊ ſibi ius dicere qđ nefas eſt. et
ita de ſilibus p̄ceptis moralib⁹ ⁊c̄. ¶ Hoc
attēdētes nolite fieri imprudētes ſed intel-
ligentes q̄ ſit volūtas dei. ⁊ ſicut corde cre-
ditis ad iuſticiā/ ſic potēs ⁊ cōſtans vr̄a ſit
oris confeſſio ad ſalutē. quatinus q̄ ꝓbati
ſunt manifeſti fiant. Et pax dei q̄ exuperat
oēm ſenſum cuſtodiat corda vr̄a/ ⁊ intelli-
gentias vr̄as in xp̄o ieſu dn̄o nr̄o/ qui ē de-
us bn̄dictus in ſecula Amen.

Aſſertiones cōtente

in ꝓpoſitōe defuncti mgr̄i Johis parui et
forma cōdemnatōnis earundē q̄ facta fuit
ꝑ ep̄m Pariſien̄.

Licitum eſt vnicuiq; ſubdito A
abſq; q̄cūq; p̄cepto vel māda
to ꝯm leges nālē/ moralē/ ⁊ dinā
occidere vel occidi facere quēli-
bet tyrannū/ q̄ ꝑ cupiditatē/ fraudē/ ſortile-
giū/ vel malū ingeniū/ machinat ꝯ ſalutē
corꝑalē regis ſui ⁊ ſuꝑiorū oīm ꝓ auferen
do ſibi ſuā nobiliſſimā ⁊ altiſſimā dn̄atiōꝫ
Nedū licitū ſ; honorabile ⁊ meritoriū/ ma
xime qn̄ ē potētie tante/ ꝙ iuſticia nō p̄t bo
no mō fieri ꝑ ſup̄mū. Erronea in fide ⁊ in
morib⁹ multiplr̄ ſcādaloſa. ¶ Leges nālis
moralis ⁊ dina autorizāt vnūquēq; ſubdi
tū de occidēdo vel occidi faciēdo dictū ty-
rannū. Erronea in fide ⁊ morib⁹ ac legib⁹
nāli morali ⁊ diuine iniurioſa. ¶ Licitū ē
vnicuiq; ſubdito/ honorabile ⁊ meritoriū/
occidere vel occidi facere ſupra noīatū ty-
rannū/ ꝓditorē ⁊ infidelē ſuo regi ⁊ ſup̄mo
dn̄o/ ꝑ explorationes ⁊ inſidias. Et ꝓpria
mors q̄ debēt mori tyranni/ occidere. ſ. eos
villane. i. ſine diffidatiōe/ ꝑ optimas caute
las/ exploratōes ⁊ inſidias/ ⁊ eſt licitū diſſi
mulare/ ⁊ ſilere volūtatē ſuā de ſic faciēdo:
Falſa erronea ⁊ ſcādaloſa. ¶ Ius eſt rō ⁊
eq̄tas/ ꝙ oīs tyrānus occidat villane/ ꝑ ex
ploratōes ⁊ inſidias/ ⁊ eſt ꝓpria mors q̄ de
bent mori tyrāni ⁊ infideles occidere. ſ. eos
villane/ ꝑ bonas cautelas exploratōes ⁊ in
ſidias. Erronea crudelis et impia. ¶ Ille
q̄ occidit vel occidi facit tyrānū ſupra noīa
tū modis p̄dictis/ nō d; de aliq̄ rep̄hendi
et rex nō d; ſolū eſſe cōtentus/ ſed d; hr̄e fa
ctū acceptabile ⁊ autorizare quantū opus

vel neceſſitas eſſet. Erronea in fide ⁊ mori
bus ac regie dñatõni iniurioſa. ¶ Rex dꝫ
p̄miare vel remunerare illum qui occidit/
mõ qui dictus eſt vel occidi facit tyrannũ
ſupra noĩatũ in tribus rebus. ſ. in opibus
honoribus/ ⁊ diuitijs/ exẽplo remunerati=
onũ factarũ. ſctõ michaeli archãgelo/ ꝓ ex
pulſiõe luciferi a regno padiſi ⁊ nobili hoĩ
phinees ꝓ occiſione ducis zambri. Erro=
nea in fide et moribus ſcandaloſa ac regie
dñationi iniurioſa. ¶ Rex dꝫ plus amare
ꝙ prius/ illũ q̄ occidit vel occidi facit tyrã=
nũ ſupra noĩatũ/ modis ſupra dictis et dꝫ
facere p̄dicari ſuã fidẽ ⁊ bonã fidelitatẽ ſuã
ꝑ regnũ ſuũ/ ⁊ extra facere publicari ꝑ lr̃as
in modũ ep̃le ⁊ aliter. Erronea ĩ fide ⁊ mo
rib⁹ ſcãdaloſa ac regie dñationi iniurioſa.
¶ Lr̃a occidit ſpũs aũt viuificat/ hoc ẽ di=
cere ꝙ ſꝫ ſenſum lr̃alẽ ſeruare in ſacra ſcri=
ra ẽ occidere aĩam ſuã. Expoſitio diſtorta
et erronea. ¶ In caſu ſocietatis/ iuramen=
tis/ ꝓmiſſionis ſeu ꝯfederatõis factarũ ab
vno milite ad alterũ/ q̄cunqꝫ mõ illud fiat
aut fieri poſſit. Si ꝯtingat qđ illud vertat̃
in p̄iudiciũ vni⁹ ꝓmittẽtiũ ad ꝯfederatõꝫ
ſpõſe ſue/ aut ſuorũ liberorũ/ ipſe de nullo
tenet̃ eas obſeruare/ hoc probat̃ ex ordine
charitatis q̊ quilibet tenet̃ ſeipm̃ plus dili
gere/ vxorẽ/ ac liberos. Falſa erronea ſeditõ
ſa ⁊ ad piuria viã p̄bẽs. ¶ Pro declara B
tiõe p̄me aſſertõis/ placeat attẽdere qđ
cũ bonũ ⁊ ſilr̃ verũ ſint ex oĩbus circũſtan=
tijs vt dicit Amb. ſi deficit vna circũſtãtia
ꝓpoſitio vniuerſalis reddit̃ falſa. Reqrũt̃
aũt multe circũſtãtie ſi p̄dicta ꝓpoſitio de=
beat reddi vera. Prima circũſtãtia requirit̃
ad verificationẽ eius ꝙ ille de q̄ loquit̃ ſit
notorie tyrãnus talis ſicut deſcribit̃ ⁊ hoc
notorietate iuris vel facti/ alioquin quili=
bet fugere poſſet de q̊libet qđ eẽt tyrãnus.
vbi notet̃ q̇d ſit notoriũ iuris/ q2 ſi reus cõ
fitet̃ in iudicio/ vel ꝓfert̃ ſnĩa cõtra eũ. Et
q̇d eſt notoriũ facti qđ. ſ. nulla põt excuſa=
tiõe negari. q2 ſic ſemp̄ euenit ex talibus ar
gumẽtis. Vñ nõ eſt ꝓcedendũ ad certam
mortẽ ex incertis ⁊ leuibus cõiecturis/ vel
ſuſpicatõibus nõ ꝓbatis. Itẽ requirit̃ ꝙ
ſit notoriũ talẽ de q̄ loquit̃/ nõ poſſe cõpri=
mi ꝑ ſupiorẽ ſuũ/ ⁊ hoc notorietate iuris vł
facti/ vt prius/ alioqn̄ q̊libet poſſit fingere

vt prius ⁊ ita piret oĩs pollicia ⁊ dñatõnis
auctas/ ⁊ in regno ⁊ in ciuitate. ⁊ generalr̃
in oĩ ſocietate. Itẽ requirit̃ qđ nõ ſit ꝓba=
bile talẽ de q̄ loq̄t̃ poſſe occidi ꝑ aliũ eque
bñ. alioquin mille ⁊ mille deberẽt ꝯcurre=
re ad occiſionem vnius tyranni ſine lege ⁊
ordine/ ex q̊ ponit aſſertio cum ſuis corol=
larijs ꝙ a quolibet dꝫ talis tyrãnus occidi
Itẽ reqrit̃ ꝙ nõ ſit ꝓbabile qđ expediat to
lerare talẽ tyrannũ ne deterior exitus ꝓue=
niat/ alioquin piret cõſiliũ xp̄i de nõ eradi=
candis zizanijs. Itẽ reqrit̃ ꝙ nõ ſit ꝓbabi
le talẽ tyrannũ eẽ faciliter corrigibilẽ/ vel ꝙ
poſſit aliter ꝯprimi. cũ facilitate maiori ali
oquin nõ daret̃ locus correctioni ⁊ timori
dñi. Itẽ requirit̃ ꝙ nõ fiat occiſio talis ty=
ranni inſidioſe ⁊ ſubito cũ certo detrimẽto
aĩe ſue vbi põt aliter fieri/ ꝓut requirit̃ vti
litas reipublice ⁊ aĩe ſalus. qm̃ in hoc fun=
dat̃ decretalis. ꝓ hũani. de aſſeſſinis. Itẽ
requirit̃ ꝙ ad occiſionẽ talis tyrãni nõ aſ=
ſumant̃ media de ſe mala/ vt ſunt ficte cõfe
deratões/ ĩmo execratões ⁊ falſa iuramẽta
et mẽdacia/ qm̃ nõ ſũt faciẽda mala vt eue
niant bona ſm̃ apl̃m. Et q2 ſimulata equi
tas nõ eſt equitas ſed duplex iniquitas/ q2
iniquitas ⁊ ſimulatio. ꝓ hac ẽ illud qđ in
ſtum eſt iuſte exequeris. Itẽ requirit̃ con=
formiter ad p̄cedentia circũſtãtia qđ bono
aĩo fiat hec occiſio. nõ ex vindicta vel rãco
re vel ambitõe ſed intuitu legis diuine ⁊ ci
uilis/ ac ꝓ rei cõis vtilitate/ cũ oĩbus circũ
ſtantijs alijs moralib⁹ qñ ⁊ vbi optet. Nõ
eſt ſicut ad p̄cedentẽ. vñ non dꝫ occidi ꝑ ſa
cerdotẽ/ in loco ſacro ⁊c̃. ¶ Sed q̄re nõ op
poſite ſt̃ cõditões p̄miſſe ad aſſertõꝫ illã?
Rñdet̃ ꝙ ſubſumptio ĩ minori habuit in
ſtantias ꝓ q̄libet circũſtantia requiſita in
morte dñi aurelianẽſis. Imo etiã ſi p̄dicte
cõditiones oẽs cõcurrerẽt qđ ſcꝫ aliquis
notorie eſſet tyrannus ⁊ incorrigibilis per
ſupiorẽ ⁊ intolerabilis ꝑ ſubditos. Nihil=
ominus ſanctus Tho. in ſuo de regimine
principũ ad regẽ cypri. mgr̃ Nicolaus ore
ſineñ. tranſlatõe ſua circa principiũ quinti
polyticorũ ⁊ aliorũ pl̃es dicũt et deducũt
ex intentõe ꝙ talis tyrãnus magis eſt iudi
cio dei reſeruãdus ꝙ̃ ꝑ priuatã auctẽ vel
ſeditionẽ occidẽdus. videant̃ eorum rñſio
nes. Conſtat autẽ ꝙ in hac ꝑte magis aſſe=

ꝺedum eſt catholicis doctoribus ꝙ phis
infidelibus. ſi forſitā aliter ſentiūt in factis
vel in ſcriptis/queādmodū iudicabūt eſſe
opus fortitudinis ſemetipſum occidere/ꝛ
multa ſilia q̄ lex xpiana cōdemnat. Atten:
dat ꝙ vltra p̄dictos errores/ſunt alij plu:
res iſtorū occaſione ſeminati/plus ꝙ̄ ſexa:
ginta quorū reprobatio nō eſt iudicialiter
facta/ſed doctrinaliter annotata ꝛc̄.

Sequitur caſus bre/
uis ſnīe late p̄ſiuꝫ cōtra ꝓpoſitōꝫ mgr̄i
Johannis parui/quā intitulauit iuſtifi
catione ducis Burgundie ꝛc̄.

P Reſuppoſitis circūſtātijs mor:
tis improuiſe Ludouicis ducis
aurelian̄. fratris vnici regis fran
cie/ꝛ confederatōnibus cum eo
p Johannem ducem Burgundie iuratis
et alijs que ſunt notoria in facto/ꝓponere
publice ꝛ aſſerere ac defendere/ꝙ hec mors
fuit iuſte facta/ꝛ ꝓ bono regis ꝛ regni fran
cie/ ꝛ ꝙ eam rex debebat habere gratam et
laudatam /ac remuneratione dignam /eſt
ſcandaloſe ꝛ pniciosiſſime errare in fide et
moribus/ꝛ ſpālit̄er ꝯ hec duo p̄cepta. Nō
occides. ſcꝫ abſqꝫ autoritate iudiciaria. Et
illud. Non periurabis. vbi omne iuramē
tum iubet̄ obſeruari quod nō vergit in de
trimentum anime. Et contra illud Exo:
di. xxj. Si quis p induſtriam occiderit pro
ximum ſuum ꝛ per inſidias ab altari meo
euelles eum vt moriatur. Et contra illud
xxiij. q. v. c. Non occides. Quod ſumit̄ ab
Aug. libro de ciui. dei. vbi dicit̄. His igit̄
exceptis quos vel lex iuſta generaliter vel
ſpiritusſanctus iuſticie deus ſpecialiter iu
bet occidi/quiſquis hominum vel ſeipſuꝫ
vel quemlibet occiderit/ homicidij crimi:
ne innectit̄. Et. xxiij. q. viij. ca. Quicunqꝫ:
quod ſumit̄ ab eodem Aug. eodem libro
vbi dicit qui ſine publica aliqua admini:
ſtratione malificum furem ſacrilegū adul:
terum ꝛ piurum vel quemlibet criminoſū
interfecerit aut trucidauerit /vel membris
debilitauerit velut homicida iudicabit̄/et
tāto acrius ꝙ̄to nō ſibi a deo ꝯceſſā ptātē
abuſiue vſurpare nō timuit Eſt deniqꝫ cō
tra rationem condendi decretalem illam:
pro humani de homicidio libro. vj. editā
in concilio Lugdunen̄. vbi contra interfe:
ctores per aſſeſſinos ponitur pena excom
municationis ꝛ depoſitōis. a dignitate ho
nore ordine ꝛ beneficio ipſo facto. Et ꝙ q̄:
cunqꝫ talis fuerit. a toto chriſtiano popu:
lo perpetuo diffidatus eſt ſic ꝙ poſtꝙ̄ pro
babilibus conſtiterit argumētis aliquod
ſcelus tam execrabile commiſiſſe. nullate:
nus alia excōmunicatōnis vel depoſitōis
vel diffidationis aduerſus eum ſententia
requiritur. ¶ Sequitur concluſio quā epi
ſcopus Pariſienſis miſit nōnullis docto:
ribus et magiſtris in theologia alme vni:
uerſitatis Pariſien̄. cum ſuis reprobatio:
nibus in die veneris ſeptima decēbris an:
ni. 1 4 13. ad reddendum deliberationem
ſuam in die mercurij. xiij. ſequentibus in
forma que ſequit̄ ꝛc̄. Ex parte domini epi
ſcopi Pariſien̄. ꝛ inquiſitoris ꝛ concilij fi:
dei ſolenniſſime congregati. magiſtri refe:
rendi mittitur vobis ſcedula continens aſ
ſertiones aliquas cum ſuis reprobationi:
bus. quare requirimus vos ſub penis iu:
ris/vt detis deliberatōnem veſtram publ̄i
ce in ſcriptis vl̄ verbotenus. Si huiuſmo
di aſſertōnes ex quibus ortum eſt notorie
ſcandalum/ſicut notetur concilium fidei/
ſint erronee ꝛ taliter condemnande. vt con
ſequenter ꝓcedere valeamus ſicut ordo iu
ris poſtulat/ꝛ hoc infra diem mercuij. xiij
huius menſis decembris ꝛc̄. Quilibet ty:
rannus poteſt ꝛ debet licite et ꝓmeritorie
occidi/a quocunqꝫ ſuo vaſallo aut ſubdi:
to/ꝛ p quemcunqꝫ modum maxime p in:
ſidias ꝛ p flaterias. Non obſtante quocū:
qꝫ iuramēto aut cōfederatione facta apud
eum. non expectando ſnīam aut mandatū
iudicis cuiuſcunqꝫ.

Sequitur reproba/
tio huius cōcluſionis in forma.

H Ec aſſertio ſic generaliter poſi:
ta. ꝛ ſm̄ acceptionem huius vo
cabuli tyrannus. eſt error in no:
ſtra fide ꝛ doctrina bonorū mo:
rum ꝛ eſt contra preceptum dei. Non oc:
cides. gloſa. propria autoritate. Et contra
hoc quod dicit dominus noſter. Omnes
qui gladium acceperint. glo: propria auto:
ritate. gladio pibūt. Item hec aſſertio ver:

git in ſubuerſionē totius reipublice. ⁊ vni
uſcuiuſq3 regis aut principis. Item dat vi
am ⁊ licentiā ad plura alia mala/ ⁊ ad frau
des ⁊ violatōes fidei ⁊ iuramēti. ⁊ ad ꝑdi=
tiones/ ⁊ generaliter ad oēm inobedientiā
ſubiecti ad dn̄m ſuū. ⁊ ad oēm infidelitatē
et diffidentiā vnius ad alterum. ⁊ ꝑn̄ter ad
eternam damnationē. Item ille qui affir=
mat obſtinate talē errorē et alios qui inde
ſequunt᷑ eſt hereticus/ ⁊ tanq̄ȝ hereticus de
bet puniri etiā poſt ſuā morteȝ. Notet᷑ in
decretis. xxiij. q. v. ⁊c̄.

Seqtur tenoꝛ ſcedu le ex pte epi pariſien̄. ⁊ inquiſitoꝛis p̄fa tis doctoꝛibus et mgr̄is. anno p̄dicto die mercurij. vij. februarij trāſmiſſe.

D

Magiſtri reuerēdi/ mittit᷑ vobis
ſcedula cōtinens aſſertōnes ali=
quas extractas ꝑ deputatos ad
hoc. oꝛdinatos ꝑ nos ex delibe=
ratōe concilij fidei ex q̄temis pluribus ꝓ=
poſitōibus mgr̄i Johannis parui/ quam
ipſe vocat iuſtificationeȝ dn̄i Burgundie
reqnirētes vos in fauoꝛē fidei/ vt die lune
ꝓxima de mane cōpareatis in camera nr̄a
ep̄ali/ ad daudū nobis ſalubꝛe conſiliū ſu=
pꝛa p̄dictis aſſertiōibus an ſint erronee et
rōnabiliter cōdemnāde/ vt ꝑn̄ter ꝓcedere
valeamus ſicut oꝛdo iuris poſtulat ⁊c̄.
¶ Pretēdunt aliqui defenſoꝛes doctrine
hereticalis nouē aſſertionū condēnationē
earū/ quā directe nō pn̄t ꝑ indirectū impe=
dire. Turbaret inquiūt pacē ſanctā ⁊ diui
ſiones induceret illa damnatio. Sed rn̄de
tur in oppoſitū/ pꝛimo. qꝛ doctrina hec ra
dix eſt diuiſionū/ qua remanēte nō ſuccīſa
magis ac magis diuiſiones pullulabunt.
Scd̄o qꝛ doctrīa hec peſtifera tollit ⁊ ener=
uat oēm pacis ſtabilitatē dum homicidia
inſidias ⁊ ꝑiuria fouet/ ſicut pȝ intuenti/ p̄
ſertim in nona. vbi dr̄ qd̄ nullus iurans te
net᷑ ſeruare iuramentū in ſuū p̄iudicium/
vxoꝛis vel liberoꝛū. Tercio qꝛ materiam
hanc in cōtradictōe poſita ſolenniter in hꝰ
ſacro cōcilio nō condēnare/ eſt eam patēteꝛ
approbare. iuxta illud canonis. Erroꝛ cui
nō reſiſtit᷑ approbat᷑. Attento q̄ȝ hec mate
ria moꝛalis ſub ꝓbabilitate relinqui nō p̄t
qꝛ ſub ꝓbabilitate nō ſunt hoīes occidēdi
neq3 inſidiandū neq3 ꝑiurandū. Quarto
qꝛ ſic cōſueuerūt heretici/ poſtq̄ȝ effuderūt
venenū ſuoꝛū erroꝛū dicere. Ecce ſi vales=
mus ne turbemꝰ pacē/ ſicut patuit in arrio
et fautoꝛibus eius. ſic in ꝓpoſito/ qꝛ defen=
ſoꝛes aliqui huius doctrine moꝛtifere ꝑſe
quunt᷑ aſſidue verbis ⁊ factis impugnato
res eius. tam iudicialiter in facto p̄tēſe ap
pellatōis quā ꝑſequunt᷑ corā dn̄o cardina
li de vrſinis/ q̄ȝ extra iudicialiter miris mo
dis. Et attendat᷑ q̄ȝ nō p̄t dici iniuria ma=
ioꝛ vni xp̄iano. p̄ſertim p̄lato vel pꝛincipi
vel ꝓfeſſoꝛi ſeu cōſiliario pꝛincipū q̄ȝ q̄ȝ ſu
ſcitabit diuiſiones ⁊ guerras ſi fidei mate=
ria diſcutiat᷑ atq3 termīnet᷑. Illi poꝛro dicē
di ſunt ſeditioſi vel ſcandaloſi/ qui doctri=
nas ſcādaloſas ſemināt. nam qui iam pe=
ſtifere ſeminatas ⁊ nimis ꝓ ꝺolor adul
tas/ eradicare cōtendunt. ſciētes q̄ȝ a ſpecu
latoꝛe ſilente pereuntiū ſanguis exquirit᷑.
Deniq3 fidei veritas vbi dicet᷑ ſi in genera
li cōcilio ſubticenda cenſet᷑? Nōne Greg.
ait. vtilius naſci ſcandalū ꝑmittit᷑/ q̄ȝ veri=
tas deſerat᷑. Qualis tandē crudelioꝛ impie
tas q̄ȝ errātibus in via moꝛū. nolle petitū
tramitē oñdere veritatis. Alio mō querūt
euaſionē aliqui dicentes q̄ȝ ille aſſertiones
pn̄t exponi rōnabiliter/ addēdo gloſas ali=
quas/ ſicut exponunt᷑ ꝓpoſitiōēs moꝛa=
les de ſacra ſcriptura/ vt illa maleficos nō
patieris viuere/ q̄ generaliter intellecta eēt
falſa. Addūt ꝓ regula qd̄ nulla ꝓpoſitio
damnāda eſt q̄ pōt trahi ad bonū ſenſum.
Sed illa rn̄ſio cū ſua additōne ꝑnicioſiſſi
ma eſt/ et cōtra oēm eccleſiaſticū ritū/ qꝛ ſic
fundabāt ſe heretici/ ꝓut vidimus in Wy
kleff ⁊ huſ/ qui dū vrgebant᷑/ cōfugiebant
ad gloſas. Vn̄ ꝓpoſitōnes vniuerſales de
ſacra ſcriptura pagina pn̄t ⁊ debēt aliter ex
poni q̄ȝ ꝓpoſitōes mgr̄i Johannis parui.
Pꝛimo qꝛ ſcriptura ſacra exponit ſuas re=
gulas per ſemetipſas ſm̄ diuerſos paſſus
ſcripture ⁊ iuxta ſacros doctoꝛes. Non ſic
aūt inuenit᷑ qd̄ mgr̄ Johes parui ſe expo
ſuerit/ imo potius oppoſitum cōſiderādo
cās dicēdi. Scd̄a qꝛ ſcripture ſacre debet᷑ ta
lis reuerētia/ q̄ȝ nō lȝ eam eē falſam in aliq̄
ſenſu lr̄ali. Non ſic eſt de ꝓpoſitōne p̄dicti
parui vel alterius doctoꝛis ⁊c̄.